

גליון היכל הקודש

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות..... 4:00

מוצאי שב"ק ר"ת..... 5:52

שיעורים כסדרן

נ"ך..... שמואל-ב ז'-ח'

בבלי..... תענית ט"ו

ירושלמי..... גיטין מ"ז

תוספתא..... נזיר ו'

רמב"ם..... פסולי המקדשין ג'

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 11, גליון 13 (528)

פרשת וישב, כ"ג כסלו, ערכים חודש טבת, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש מספר

חנוכה קרב ובא

הנה אנחנו כבר כמעט נכנסים לימי החנוכה הקדושים והשמחים, כשמדליקים את נרות החנוכה, זה מאיר לנו את הלב והנשמה, אנחנו צריכים לנצל את ימי החנוכה הקדושים שיאירו כל כך חזק שזה יחזיק הלאה לכל השנה.

להסתכל על הצד הטוב

הדבר הראשון שאנחנו צריכים להתחדש בימים האלה, זה להסתכל על הצד הטוב שלנו, להסתכל על הדברים הטובים שיש לנו, ולהודות להשם על כל הטוב שהוא נותן לנו. ימי חנוכה נקבעו להודות ולהלל, כמו שאומרים ב"על הנסים" את המלים "וקבעו שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל לשמך הגדול", אפילו שכל השנה גם צריכים להודות להשם, אבל הימים האלו יותר מסגלים לזה.

במקום להסתכל על הדברים הרעים שיש לנו, במקום להסתכל על הצרות והייסורים שיש לנו, צריכים להתרגל להסתכל על הדברים הטובים שיש לנו, על החסדים והטובות הרבים שהשם עושה עמנו תמיד.

מילה של התחזקות

בשעה שש כבר צריכים להיות אחרי ערבית, אחרי מקוה ואחרי כל ההכנות - כדי להדליק את המנורה הקדושה. צריכים לשבת ליד הנרות לפחות חצי שעה, תשיר את הזמירות ותשיר שירים באידיש משלך, שירים משלך שתמציא ותחבר, למשל:

רבנו של עולם זכור אזכור - עד לא מזמן הייתי בבור. בודד וגלמוד הייתי - לאן ללכת לא מצאתי. הייתי ישן ברחוב - קר ורטוב. עכשו בבית יושבים - כל כך אוהבים. על אשתי ועל הילדים - על זה אנחנו מודים.

תסתכל על הנרות ותודה להשם יתברך על הנסים, כי אתה נס גדול.

(עלתו אמונה וישלח תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח, השם יתברך היה עם יוסף, והוא הצליח. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה פ"ו, ה') על הפסוק הזה שיוסף היה "גבר קפוז", אדם שמח ורוקד, הוא תמיד היה במצב רוח טוב ובשמחה, ורקד משמחה.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", ורבינו מאריך שם שכל המחלות מגיעות רק כי אדם לא בשמחה, כשאדם שמח תמיד, הוא מבריא מכל החולאים. כשמשיח יגיע תהיה שמחה כל כך גדולה, ובזה כולם יבראו מכל המחלות והבעיות.

כל אדם עובר קשיים וצרות בחיים, אם רוצים ואם לא זאת המציאות שאף אחד לא מלקק דבש בזה העולם, לכל אחד יש חבילת צרות משלו, ולכן מאד קשה לאדם להיות בשמחה. אבל האדם צריך להתחזק עם כל הכוחות בן להיות בשמחה, אפילו שזה מגיע בקשי.

מה שרבינו אומר לנו להיות בשמחה, זאת לא רק עצה טובה לחיים, אלא זה ממש הכרחי לחיים, בלי זה אדם לא יכול להתקיים, לא ברוחניות ולא בגשמיות. ברגע שאדם נופל בעצבות ומרה שחורה, הוא נהיה עצוב ומדקדק, וזה יכול מהר מאד להביא אותו לכל הדברים הרעים. בזה שיהודי מחזיק את עצמו בשמחה ובמצב רוח טוב, הוא נהיה שמור מכל רע, ויש לו את הכוחות לפעל ולהצליח בכל תחום בחייו.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קס"ט), "כשאדם בשמחה, השם יתברך בעצמו שומר עליו מעבירות". עוד אומר רבינו (ספר המדות, אות שמחה חלק ב', סימן א') "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח".

יוסף הצדיק עבר הרבה מאד צרות וקשיים, אחי שנאו אותו ורצו להרוג אותו, מכרו אותו לעבד, הוא היה צריך לשרת את הגוי הטמא פוטיפר והיו לו שם נסיונות קשים, העלילו עליו עלילות שוא והושיבו אותו בבית הסהר, אבל על אף כל הצרות הוא החזיק את עצמו חזק כמו סלע ולא נתן לעצמו להשגב, וזה היה על ידי שהוא היה בשמחה תמיד, על אף שהיו לו מספיק סבות למה להיות בעצבות, הוא התאמץ להיות תמיד במצב רוח טוב ובשמחה, וזה שמר עליו והחזיק אותו.

אך נשאלת השאלה איך זוכים לזה, כשאדם עובר זמנים מרים קשה מאד להיות בשמחה. את התרוץ על כך אנו מוצאים אצל יוסף הצדיק, הוא תמיד דבר להשם יתברך, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנחומא וישב ח') על הפסוק וירא אדניו כי ה' אתו, פוטיפר ראה שהשם יתברך עם יוסף, שואלים חכמינו זכרונם לברכה, "וכי הרשע פוטיפר ראה את השם? איך הוא ידע שהשם עם יוסף?", אלא שיוסף תמיד היה מבקש בשקט מהשם יתברך כל מה שהוא היה צריך, כשהוא נכנס לפוטיפר כדי לשרת אותו הוא היה ממלמל תפילה להשם יתברך, "רבנו של עולם, רק אתה יכול לעזור לי, תעזר לי שאמצא חן בעיני כל רואי, ובעיני פוטיפר אדוני", וכשפוטיפר ראה שיוסף ממלמל משהו בשקט, הוא שאל אותו מה הוא עושה, "מה אתה אומר שם בשקט? אתה עושה לי כשוף?", ענה לו יוסף שהוא לא מכשף חס ושלום, הוא רק מבקש מהשם יתברך, ומזה הבין פוטיפר שהשם יתברך עם יוסף.

כשיהודי מדבר להשם יתברך, הוא מקבל אמונה ברוחה, הוא מרגיש שהוא לא לבד, הוא אף פעם לא אבוד, השם תמיד אתו, וזה מכניס בו שמחה עצומה, שיוכל להיות בשמחה גם כשדברים לא הולכים כמו שהוא רוצה.

הנהגות לימי חנוכה הקדושים

בעזרת השם יתברך

יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי ... גרו ואיר ברסלב, ליבערטי
כעת מגיעים ימי חנכה הקדושים, אכתב לך כמה
הנהגות:

- אנחנו נוהגים ללבש בגדי שבת (שטרײַמל וקפוטטה) לפני הדלקת הנרות הקדושים, ממשיכים לשבת עם בגדי השבת במשך חצי השעה או יותר - שיושבים ליד הנרות.
- אנחנו לא מדליקים ליד החלון כי היום עקר פרסומי ניסא הוא בבית, אנחנו מדליקים ליד דלת, בצד שמאל.
- כדאי לטבל לפני ההדלקה, אבל זה לא יכול לדחות את ההדלקה.
- בערב שבת הבעל מדליק קדם את המנורה ומיד אחר כך האשה מדליקה נרות שבת.
- במוצאי שבת חנכה עושים קדם הבדלה ואחר כך מדליקים את נרות חנכה.
- צריכים להיות בבית בזמן בכל לילות החנכה, אפלו אלו שעוסקים בדברים הכי קדושים, בהפצה - צריכים לעצר הפל וללכת הביתה להדליק בזמן, לשיר ולרקד עם המשפחה.
- חנכה הוא זמן של "להודות ולהלל", צריכים להודות ולהלל להשם יתברך שאנחנו יודעים מרבנו, יש לנו כזה רבי וכאלו תלמידים.

(עצתו אמונה וישב תשפ"ב)

ווארט על הפרשה <<<< המשך

יוסף גם היה לומד משניות, כמו שבעל הטורים כותב על הפסוק כי בן זקנים הוא לו, המילה "זקנים" נוטריקון "זרעים קדשים נשים ישועות מועד". כשיהודי לומד משניות הוא נהיה אדם שמח, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין ק:) "וטוב לב משתה תמיד, אלו בעלי משנה". כשיהודי באמת בשמחה, זה עולה על גדותיו ונשפך החוצה גם לסובבים אותו. את זה רואים אצל יוסף הצדיק כשהוא ראה איך ששר המשקים ושר האופים עצובים, וירא אתם והנם זעפים, הוא לא היה יכל לסבול את זה, הוא שאל אותם מדוע הם לא שמחים, והוא ניסה לשמח אותם.

השם יעזר שנהיה תמיד בשמחה, וגם נשמח אחרים, ונסתופף בצל צדיקי אמת אשר ישמחו אותנו, וזה ביא אותנו לכל הטוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(תוך הפתח וישב תשס"ה, ועוד)

היצר הרע מעורר את עיני האדם שלא יראה את החסדים שהוא מקבל, אבל כשיושבים אצל נרות החנוכה, צריכים להתבונן ולראות שברוך השם אני בריא, שהמשפחה בריאה, שיש לנו עינים לראות, אוזניים לשמוע, שיניים ללעס, ידים לאחז, רגלים ללכת. שזוכים לחטוף מצות ומעשים טובים, שהולכים בזקן ופאות, ציצית, כפה, יש לנו מזוזה בפתח, מניחים תפלין, שומרים שבת, אוכלים כשר. שזוכים ללמוד תורה, להתפלל, לדבר אל השם, והרשימה לא נגמרת. כשמתבוננים בזה, רואים שכל הדברים הטובים שיש לנו, שוקלים הרבה יותר מחלקי הרע שיש לנו. ואז מתחילים להודות ולהלל את השם.

הדבור אל השם זה "חרב פיפיות", חרב שחדה משני הצדדים. מצד אחד צריכים לבקש מהשם, ומצד שני צריכים להודות להשם. הרבה פעמים הלב סתום ואי אפשר לפתוח את הפה לבקש מהשם מה שצריכים, אבל אם מתחילים קודם להסתכל על הדברים שכן יש לנו, ומודים להשם על זה, אז רואים שהשם כבר עזר הרבה פעמים, וזה פותח את הלב לבקש על הדברים הנוספים שאין לנו עדיין. הקדשת לוי זי"ע מסביר מה שהגמרא אומרת (ברכות ז.) ש'צדיק גמור' זה 'צדיק וטוב לו', ו'צדיק שאינו גמור' זה 'צדיק ורע לו'. הוא אומר ש'צדיק גמור' ממנו שומעים תמיד רק שטוב לו, הוא 'צדיק וטוב לו' הוא מסתכל רק על הדברים הטובים שיש לו, אבל 'צדיק שאינו גמור' הוא 'צדיק ורע לו', שומעים ממנו תמיד רק כמה רע הולך לו בחיים, הוא 'צדיק ורע לו', הוא רק רואה את החלקים הרעים שיש לו.

היונים רצו להכניס שיש רק טבע, לא השם מנהל את העולם אלא העולם מתנהל בטבע מקרה ומזל, הדברים קורים מעצמם. כשיהודי נופל לתוך הקלפה של היונים, הוא לא מאמין שהשם מנהל את העולם, אז הוא בצרות; בכל דבר שלא הולך לו טוב, הוא נאבד לגמרי, אין לו למי לפנות ואין לו מי שיעזר לו.

אבל עכשיו בימי החנוכה שהחשמונאים הקדושים נצחו את היונים, ולא בדרך הטבע, החשמונאים היו מעטים וחלשים בהרבה מהיונים, אבל הם נצחו כי הם החזיקו את עצמם עם השם, הם בקשו מהשם, והשם עזר להם והם נצחו את היונים. וזה צריך גם ללמד אותנו שאין דרך הטבע, הכל מנהל רק השם יתברך, וכשיודעים את זה, פותחים את הפה ומודים להשם על הדברים הטובים שיש לנו, ומבקשים על להבא.

כשיהודי מרגיל את עצמו לעשות את זה, יהיה לו את הגן עדן בעולם הזה, הוא יהיה האדם הכי מאשר בעולם.

אל התנגש באחרים

כשנהיה חשך בחדר שאנשים מסתובבים בו, נהיית שם בהלה גדולה, אף אחד לא רואה את השני, אחד מתנגש בשני והמצב לא טוב. ברגע שנהיה אור אז זה ממש תענוג, רואים איפה כל אחד עומד, ואז כל אחד יכול ללכת בדרך בלי להפריע לשני.

בימי החנוכה הקדושים, כשמדליקים את נרות המנורה, ואנחנו גם מהמהדרין מן המהדרין שכל אחד מבני המשפחה מדליק את המנורה, וכל לילה מוסיפים עוד נר, זה צריך להאיר את החיים שלנו, שנתחיל לראות שיש עוד אנשים בעולם, יש כל מיני סוגי אנשים, ולכל אדם יש את הרגשות שלו, וצריכים להתחיל להתחשב ברגשות של אחרים, לא להתנגש באנשים אחרים, רק שכל אחד ילך בדרך. את נרות החנוכה מדליקים "עד שתכלה רגל מן השוק" עד שיפסיקו את הלשון הרע והרכילות, שמעבירים מאחד לשני וזורעים מחלוקת. חנוכה זה זמן שצריכים להשרות שלום ושלווה, שכל היהודים יהיו ביחד, רק לחזק אחד את השני, ולא לעשות חס ושלום שום מחלוקת בין יהודים.

שלום מתחיל אצל האדם בעצמו. כשהאדם לא מרוצה מעצמו, אז הוא גם יריב עם הסובבים אותו, אבל כשאדם מחזיק את עצמו בשמחה, הוא אוהב מעצמו, הוא חי בשלום עם עצמו, הוא גם יחיה בשלום עם אחרים.

חנוכה זהו זמן טוב לבקש מהשם שנוכל לחיות בשלום עם כל יהודי, ולא להתערב בשום מחלוקת.

שאלות ותשובות ברסלב

כְּשֶׁנֶעֱשֶׂה אור בבית מתעוררים מהשינה. זה עוד דבר שחנכה מסגל, האור שגרות חנוכה מכניסים, מעורר את האדם מהשינה העמוקה שהוא ישן בעולם. אנשים מסתובבים ישנוניים, כמו "חולה ירח" אדם שמטייל באמצע השינה, זה נראה שהאדם הולך ובא, הוא ממשיך בחיים אבל המח שלו רדום, הוא לא חושב מהשם. איך אדם יכול לדעת עם הוא ער או ישן? כשיהודי מדבר אל השם הוא ער, וכשהוא לא מדבר אל השם, אז הוא ישן, המח שלו רדום.

כְּשִׁיעֵקב אבינו התעורר מהשינה שלו, אומר הפסוק **"ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה"**. איך יודעים שהתעוררו מהשינה? כשאומרים בפה מלא "אכן יש ה' במקום הזה", כשיודעים ומרגישים שהשם יתברך אתנו תמיד, ומתחילים לדבר אליו.

אצל אהרן הכהן אומר רש"י "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", כל המפרשים מתקשים בזה, זה כל הגדולה של אהרן הכהן שהוא לא עשה אחרת ממה שהשם צווה אותו? אבל רש"י מרמז פאן על דבר אחר "שלא שינה" – אהרן הכהן לא ישן, והוא לא הניח ליהודים אחרים לישון, עם המנוחה הקדושה שהוא הדליק הוא הכניס אור בעולם, זה לא הניח לישון, זה עורר יהודים להשם, שיפתחו את הפה ויתחילו לדבר אל השם.

את המתנה הזאת מקבלים מהצדיק, כשיהודי זוכה ללכת אל הצדיק, הוא מתעורר מהשינה שלו והוא מתחיל לדבר אל השם. רבינו אומר שזה מרמז במלים של המשנה (תרומות פ"ק א) "סתם חרש אינו שומע ואינו מדבר", כשהאדם הוא "אינו שומע" – לא מקשיבים לקולו של הצדיק, אז הוא "אינו מדבר" – לא מדברים אל השם, יהודי צריך לחפש ולמצא צדיק שיכול לעורר אותו מהשינה, שיכול לעורר אותו שלא יעביר בשינה את ימיו וישנותיו, רק שייתחיל לחיות עם השם. רבינו אומר (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ג) **"שמישיח נקרא מלשון 'מישיח' אלמים. משיח צדקנו יכניס בכל העולם שיפתחו את הפה לדבר אל השם, כמו שהפסוק אומר (צפניה ג, ט) 'כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד'."** במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוה"ר"ש ערך עניני חנוכה)

קמפיין חירום "ורפאו ירפא" עדיין בעיצומו לרפואת יצחק בן פיגלא

כפי שפורסם בשבוע שעבר בימים אלו נענים יהודים בחום לקמפיין חרום קריטי ביותר תחת השם "ורפאו ירפא", במטרה להשיג כסף שאפשר להציל את חיי חברנו היקר ר' יצחק בן פיגלא לרפואה שלמה במהרה. הקמפיין כבר הכניס סכומים נאים, אך עדיין רחוקים מסכום הדרוש. אך הקמפיין עדיין ממשיך, ויהודים עדיין יכולים להשתתף.

חברנו היקר והאהוב ר' יצחק נדבק לצערנו בנגיף באופן קשה מאד לפני חודשיים, ממנו קיבל דלקת ראות קשה מאד, וכעת מחובר למכונת אקמו כדי שיוכל לנשום. המשפחה והעסקנים כבר השקיעו כוחות אדירים וממשיכים לפעול ככל שבידם למען רפואתו, אבל כמובן זה כרוך בסכומי כסף אדירים עד שהגיעו למצב של חובות כבדים, והוצאות גדולות מאד עדיין לפנייהם על מנת להכניס לתמונה את גדולי המומחים כדי שיוכלו להביא לרפואתו השלמה במהרה. כעת חייבים להשיג באופן קריטי את הסכום של \$250,000 כדי שיוכלו להמשיך ולא לעצור בגלל כסף חס ושלום.

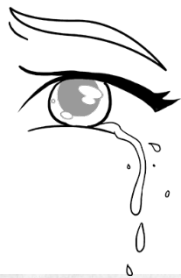
במומחיות עצומה עורר ר' יצחק כל כך ליהודים רבים, כמו שרבים מאתנו יכולים להעיד, הוא הקדיש את חייו כדי לעזור ליהודים בכל ליבו, הוא הציל חולים רבים, ועכשיו הזמן לעזור לו.

יהודים יקרים, פתחו את ליבכם וכיכסם ותרמו בחום לקמפיין של הצלת נפשות, כדי שיתאפשר לפעול בכל הדרכים להביא את הישועה והרפואה המיוחלת במהירות האפשרית. קמפיין "ורפאו ירפא" השבוע בעיצומו, אפשר לתרום

בטלפון בחיגו למספר 5728-540-718, או ב: charidy.com/vrapoi

והעיקר הבה נמשיך להעטיר בתפילה ולבקש מהשם יתברך על רפואה שלמה ליצחק בן פיגלא, שיהיה בריא ושלם ברמ"ח איבריו ושם"ה גידיו, לאורך שנים טובות.

רפאנו ה' ונרפא!

למה כשאני עושה התבודדות, דוקא אז נהיה לי יותר קשה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הייתי נוהג לעשות התבודדות, אבל הפסקתי לעשות את זה, שמתי לב לדבר מעגגן מאד שקורה כשאני עושה התבודדות.

הייתי מספר בכל לילה להשם יתברך איך עבר כל היום שלי, וכן נרדמתי. לילה אחד נזפרתי שכבר מזמן לא דברתי אל השם יתברך, וספרתי לו אז על היום שלי. אבל למחרת בכיתי על כלום, ואני זוכר שאמרתי להשם יתברך, שפכל הזמן שלא דברתי אתו הפל היה טוב, ורק ברגע שאני מתחיל לדבר אליו, כבר אני בוכה.

לפעמים אם אני רוצה משהו, אני מתאפק מלבקש מהשם יתברך, כי כשאני לא מבקש הכל טוב. פעם אחת משהו לא הלך כמו שרציתי, ואני זוכר שחשבתי שפכל שבקשתי. אני חושב שאם לא הייתי מבקש אולי הפל היה טוב.

אבל מה שקורה אחר כך הוא שאני מתרגז על הקדוש ברוך הוא. אני רוצה לקבל קצת חזוק על זה.

יירש כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ז' כסלו, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את המכתב.

כשאדם הופך לצמח השם ישמרנו, גם יכול להראות שהכל טוב; לא בוכים, לא צוחקים, לא מרגישים כלום. או כשישנים, גם אז לא מרגישים כלום, לא בוכים, לא צוחקים, לא צריכים, הפל טוב; אז יחשב אדם: 'הלואי שאהיה צמח?' או: 'הלואי שלא הייתי קם?' יש אנשים שפכל כך ממרמרים שהם אכן רוצים להיות בתרדמת, הם לא רוצים לקום, אבל אדם בריא בן רוצה לקום, אפילו שאולי הוא יבכה היום, אפילו שיהיה לו פשולון - בכל זאת רוצים לחיות.

אותו הדבר הוא הדבור אל השם יתברך; כשמדברים אל השם יתברך האדם מתעורר מהשנה, פל זמן שאדם לא מדבר אל השם יתברך - הוא כמו צמח; אפילו שהוא בא והולך, עושה ופועל - הפל כמו בחלם, הוא לא ער; כשמתחילים לחיות עם הקדוש ברוך הוא - מתעוררים, מתחילים להיות ערים.

תבקש מהשם יתברך שלא תשפח ממנו ותמשיך בהנהגה הישנה שלך לשוחח על היום עם השם יתברך; פל יום תמסר את היום שלך להשם יתברך, תאמר גם בכל יום תהלים.

לדבר פל יום אל השם יתברך גואל את האדם מהגלות הפרטית שלו, מהפלא הפרטי שלו, זה מרפא את האדם; הוא מבריא, הוא מקבל כח.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חדשות בין כותלי מוסדותינו הקי

על קרן השור

חז"ל אומרים (ראש השנה יח ע"ב): הַיּוֹנִים גָּזְרוּ שְׁאִסוּר לְהִזְכִּיר אֶת שֵׁם הַשָּׁם, וְאִם הָיוּ שׁוֹמְעִים מֵאֶחָד שֶׁמְדַבֵּר מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָרְגוּ אוֹתוֹ. וְכִשְׁהַחֲשֵׁמוֹנָאִים נִצְחוּ אוֹתָם הֵם תִּקְנוּ שְׂאֵפְלוֹ עַל שְׁטַר הֲיֵה פְתוּב עֲלָיו אֶת שֵׁם הַשָּׁם: 'בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא' [בס"ד], או 'בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ' [בעזרהש"ת], וכדומה, שֶׁהֵלַל מִתְנַהֵל רַק בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

חז"ל אומרים (בראשית רבה ב, ד): הַיּוֹנִים הִחֲשִׂיכוּ אֶת עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַגְּזֵרוֹת שֶׁלָּהֶם, הֵם גָּזְרוּ: פְּתוּבוּ לָכֶם עַל קְרָן הַשּׁוֹר שְׂאִין לָכֶם חֶלֶק בְּאֵלְקֵי יִשְׂרָאֵל. שְׂמַעְתִּי פְרוּשׁ נִפְלָא [מִיְהוּדֵי זְקָן שְׁעוּד הִיָּה בְּאוֹמֵן בְּשֵׁנַת תְּר"ע, שֶׁהוּא שְׂמַע אַז מִיְהוּדֵי זְקָן תִּלְמִיד שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְיָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁהוּא אָמַר אֶת בְּשֵׁם רַבִּי נִתָּן] לְכַאוּרָה לְמָה הֵם פֶּל כֶּף רָצוּ שִׁיחֲרִטוּ בְּדִיוֹק עַל 'קְרָן הַשּׁוֹר'? כִּי אֶפְשֶׁר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַקְּרָן וְלַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ בְּקִבּוּק לְחֻלָּב לְתִינוּק, כִּי שׁוֹפְכִים מֵהַצֵּד הֶרְחַב וְהִתִּינוּק שׁוֹתָה מֵהַצֵּד הַצֵּר (עֵינֵי שֶׁפֶת לֵה ע"ב; לו ע"א), וְזֶה הִיָּה פְּנֻתָם הַטְּמָאָה, כְּשֶׁהִתִּינוּק עֲדִין יוֹנֵק, וְשׁוֹתָה חֻלָּב מִהַבְּקִיבּוּק, שֶׁכֶּבֶד יִרְאֶה חֲרוּט נִגְדַּת הָאֱמוּנָה.

הַבְּנֵי יִשְׂשַׁכָּר אֹמְרִים (מֵאֲמָרֵי חֲדָשִׁי פְסָלֵיו טַבַּת ב, ח): בְּחִנוּכָה מֵאִיר 'הָאוֹר הַגְּנוּז'; מִהוּ 'אוֹר הַגְּנוּז'? אֶלָּא שְׁכָל הָעֵינָן שֶׁל הַיּוֹנִים הִיָּה, שֶׁהֵם רָצוּ לַעֲקֹר אֶת הָעֵינָן שֶׁל 'תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה' שֶׁפְּרוּשׁוֹ 'אֱמוּנַת חֻכְמִים', שְׁחַס וְשָׁלוּם לֹא יֵאֱמִינוּ בְּצְדִיקִים, אֶבֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָר וְהַחֲשֵׁמוֹנָאִים נִצְחוּ אוֹתָם, וְהִתְחַזַּק בְּחִזְקָה הַכַּח שֶׁל חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, נַעֲשֶׂה שְׂמִחָה גְדוֹלָה, שְׂאֲנַחְנוּ מֵאֱמִינִים בְּרוּךְ הַשָּׁם בְּחֻכְמִים.

חז"ל שואלים (מכילתא בשלח, ו): עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת יד, לא): וַיֵּאֱמִינוּ בֵּה' וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אִם בְּמֹשֶׁה הָאֱמִינּוּ, קַל וְחֹמֶר שֶׁהָאֱמִינּוּ בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ? אֹמְרֵי הַמְּכִילְתָּא: שְׁכָל הָאֱמוּנָה בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ הִיא רַק עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ, כִּי אִם לֹא מֹשֶׁה רַבְּנוּ לֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי הַצְּדִיק מְגַלֵּה אֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

(קונטרס א סוף צו די צרות)

נסיעה קצרה למקומות הקדושים באירופה עם ראש הישיבה שליט"א

ראש הישיבה שליט"א יצא השבוע לנסיעה קצרה למקום מנוחתם של צדיקים וקדושים באירופה, בלוויית כ-40 תלמידים מניו יורק ומארץ ישראל, שהכניסו בקמפיין האחרון סכומים נכבדים.

ביום ראשון בערב יצאו לדרך מניו יורק, והגיעו לווינה – אוסטריה ביום שני בבוקר, במטוס ישב ראש הישיבה וכתב מכתבים ותשובות כל הזמן. בשדה התעופה בווינה נפגשו עם חבורת התלמידים מארץ ישראל. ואז הלכו למקוה, התפללו בבית המדרש המקומי, וראש הישיבה עלה לתורה ובירך הגומל, והוציא ידי חובה את כל הנוסעים עימו.

אחרי פת שחרית יצאו לדרך באוטובוס לסלובקיה לעיר פרשבורג, לציונו של החת"ם סופר הקדוש ז"ע. התעוררות גדולה שררה בציון, אמרו תהלים וכל אחד ביקש מה שהוא צריך, ושרו ניגונים מעוררים.

לאחר מכן יצאו לדרך להונגריה, אל העיר איהעל, לציונו של בעל הישמח משה ז"ע, שם התפללו בהתעוררות גדולה ושרו ניגונים חמים. לאחר מכן נסעו ללסיקא, לבקש ולפעול בציונו הקדוש של רבי הערשל מליסקא ז"ע, בעל אך פרי הארץ.

לאחר מכן היו בציונו של הצדיק הקדוש רבי ישעיה מקרעסטיק ז"ע, שם התפללו ופעלו ישועות גדולות, ראש הישיבה עורר לפני שהגיעו לציון שמספרים ניסים וישועות גדולות מאד שאנשים פועלים בקרעסטיק, ועלינו לנצל היטב את המקום להתחנן להפקד בדבר ישועה ורחמים. משם המשיכו ונסעו לקאליב, לצדיק הקדוש ר' אייזיקל מקאליב ז"ע. משם המשיכו בנסיעה למאדע, מקום מנוחתם של הצדיקים הקדושים בעל הקול ארי ז"ע, בעל לבושי מרדכי ז"ע, ועוד. זוהי רק רשימה חלקית של כל המקומות הקדושים שביקרו בהם, בדרכם עצרו בעוד הרבה קברי צדיקים.

באוטובוס בנסיעה מציון אחד למשנהו, ראש הישיבה שליט"א דיבר ומסר שיעורים כל הזמן, היו שיחות יפות מאד בדרך. ראש הישיבה שליט"א דיבר מגדולתם של הצדיקים שאליהם נסעו, ציטט אימרות משמם וביחד שרו את ניגוניהם.

ראש הישיבה שליט"א אמר שלפעמים אנשי שלומנו לא מבינים למה צריכים לנסוע לבקרי צדיקים, אנחנו הרי רגילים לדבר אל השם יתברך בכל זמן ובכל מקום, אנו יודעים שאפשר לבקש מה' ולפעול אצלו תמיד כל מה שרוצים, אבל רבינו הקדוש אומר שבקברי צדיקים אפשר לפעול יותר בקלות ויותר מהר, אפילו כשאדם אינו ראוי להיוושע. בקברי צדיקים עושים כעין דרך קיצור, קלה ומהירה לישועה.

בכל אחד מהציונים אמרו ביחד תהילים, קבעו סדר להתחיל את התהילים בציון הראשון, והמשיכו הלאה בציון השני, עד שסיימו לומר את כל ספר התהילים, במהלך הנסיעה. זאת מלבד התפילות וההתבודדות שכל אחד ביקש והתחנן אצל כל הצדיקים הקדושים.

ניכר היה שנוסעת כאן חבורת היכל הקדוש, כשכל אחד היה עסוק לסיים את שיעוריו בנסיעה. כל אחד ישב עם החומש שלו, המשניות, הגמרא וכן הלאה. כמו כן מסר ראש הישיבה שליט"א מידי יום את השיעור היומי בדרך הקהילה, בעמדו באוטובוס, לקורת רוחו של הציבור וכך גם המשיך למסור שיעורי התחזקות. ניתן לשמוע את כל השיעורים והדרשות כמערכת הטלפון "קול ברסלב".

בעזרת השם נחתו בניו יורק ביום רביעי בערב, על ידי השתטחות על קברי צדיקים, הקב"ה עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך (ספר המידות, אות צדיק, קעג).

העתירו בתפילה!
על ר' יצחק בן פייגלא
לרפואה שלמה בקרוב בתוך שאר חולי ישראל

המולד יהיה: בשבת קודש בצהריים בשעה 11:39 דקות ו 14 חלקים |
ראש חודש טבת יהיה ביום שבת קודש ולמחרתו ביום הראשון

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון
הגליון נתרם על ידי
ר' שלמה ווייס הי"ד
לרגל שמחת הבר מצווה לבנו היקר
יה"ר שייכה לקבל עליו עול תורה ומצוות ויזכה לעלות
במעלות התורה והיראה עם העצות המתוקות של רבינו
ניתן לתרום עבור הוצאת הגליון בכל העמדות של
'נדרים פלוס' על שם 'מרכז ההפצה'

הפצה סנטר - ארץ ישראל
ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB
שיעורים | חיזוק יומי | ניגונים | נוסחאות
- מראש הישיבה שליט"א -
להרשמה לנסיעות לציון הקדוש
של מוהרא"ש זיע"א
התקשרו **052-7644-664**

ברכת מזל טוב
מרכז ההפצה משגר ברכת מזל טוב חמה
ולבבית למפיץ הגדול בעיר צפת
הרב נפתלי קארנבלי הי"ד
לרגל שמחת הבר מצווה לבנו היקר המופיץ
הבה"ח חיים נחום הי"ד.
יה"ר שייכה לקבל עליו עול תורה ומצוות ויזכה לעלות
במעלות התורה והיראה עם העצות המתוקות של רבינו

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם < קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של 18 לחודש בלבד
היו גם אתם מהמאושרים שמחיים את עצמם בכל שבוע עם העצות הרבות והחיזוק לחיים
077.530.9648 ae.148.148@gmail.com

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארד"ב 9169-444-212 / 0660-351-845
אנגליה 03303502363 קנדה 9090-320-438
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות **058-637-7799**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 ארד"ב 9191-444-212 / 0910-351-845
אנגליה 03303502361 קנדה 8080-300-438
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com